

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Marcello martyre. Cap[itulum]. xxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

famam eius cluitatem delecta mulier illa vesana ad locum accessit: et marinum agrestia in hortulo ferentem inuenit: ipsumque ut sibi adhuc rarer instanter imperare cepit. Quis signo crucis contra eam edito: ostium cellule in faciem eius clausit: et diebus sex continuis nullum sumens cibū in oratione perseuerauit: post quos mulier ab immundo spiritu liberata: delusiones diabolicas cognoscens veniam petiit: et ad urbem rediens omnia nefanda que commiserat a diabolo delusa publice reserantur. Cum autem fama viri dei crescente a multis frequetaretur: edificavit ecclesiam in honore beati petri apostoli. Et dum quidam ex clibibus ad eum accederet: ut eum ex luore inuidie tangere magnum inde repelleret: orate marino subito omnibus membris corporis destitutus: etiam ipsa lingua obmutuit: ita ut nec se posset mouere: nec verbum proferre. Quod: mater eius per misericordiam ad marinum accessit: et filio suo gratias et sanitatem precibus impetravit. Quos cum gentiles essent: marinus ad christum conuertit: ipsorumque et omnem eorum familiam numero quinquaginta baptizauit. Eodem autem tempore gaudentius episcopus ariminensis directus ad ipsam urbem a romano pontifice audita fama sanctorum leonis et marinii: eos ad se per litteras accessit: et leonem interpresbyterum marinum vero in diaconum ordinauit. Dum autem redirent: et versus asinum marinum deuorasset: ipse versus capistro alligauit: et ut ipsum ad locum suum deferret vicem animi supplens imperauit: quod versus cum omni mansuetudine pfectit. Exorta vero heresi a martiano presbytero ariminiensi: que niro modo ecclesiam perturbauit: cum christianos iterum heretici persequeretur: et gaudentius episcopus cum pluribus fugiisse: marinus in cella sua perseverauit: nulloque fugientium christianorum timore perterritus inde remoueri potuit. Sed versus ad finem vite indolenter in vita sanctitate perfidens anno domini ccvii. pridie nonas septembribus quicunque in pace. Sepultusque est in cellula sua in titano monte: qui vocatur pena sancti marinii.

De sancto Marcelllo martyre. Cap. xxviii.

Marcellus martyr passus est in civitate cabilonensis sub persecutiōe antonini imperatoris. Eum enim sanctus photinus episcopus cuius alius xlviij. apud lugdūnū. comprehensus esset et in uno carcere. I. christiani inclusi essent. Et his omnibus marcellus et valerianus nocte ab angelis vor-

Octauis

cati pariter ac soluti dimissi sunt. Et marcellus quidem sequanorum: valerianus vero edius rum provincias perierunt. Itaque marcellus cabilonē deueniens: dum a preside prisca ad prophanum idolorum coniuersū fuisse inuitatus: et huiusmodi epulas execravat: omnes qui aderant idolis seruientes libera increpatio corripserat: ab eodem preside in arbore vinculis per ramos astrinxerat omnibusque corporis membris totus denique flagellis celsus: deinde depositus tormentis pluribus afflictus est. Et dum christum in omnibus confiteretur constans: inaudita crudelitate iussi presidis erexitur et versus ad cingulum terre decessus et obesus est. Qui triduo in confessione domini perseverans spiritum deo dignum reddidit pridie nonas septembribus. Sepultusque est in eadem ciuitate. Latus sepulchrum a gunterano rege aureo ciborio exornatum est: valerianus vero passus est in edueni. ciuitate: ut dicetur infra vii. kalendas octobris.

De sancto Bertino abate Cap. xxviii.

Bertin⁹

abbas et ciuitate constata orfundus claruit. Qui cum numolino: et ebertramino propriam patriam relinquentes ad sanctum audomarum episcopum morinē venerunt. A quo ad predicandum missi officium legationis fideliter implauerunt. Cum autem adaldo prediues filius non haberet: de consilio sancti andromachi christo placere cupiente maximam partem facultatum suarum predictis tribus sanctis contulit ad monasterium in honorem beati petri apostoli construendum. Quod et factum est. Dum autem sanctus bertinus cum predictis in ipsa adhuc ciuitate resideret: decedente actio eiusdem urbis episcopo: numolinus ad episcopatum prouehitur. Ebertramino vero ad eodem facto episcopo monasterio sancti quintini preficitur. Sanctus vero bertinus apostolem sibi deo serviendi locū requirens: det se dispositioni committens nauē ascendit. Et angelico ductu sine remo vel remige contra iterū fluminis versus ad locū a deo praeuisum deuenit: ubi de bonis fibi collatis ab adaldo monasterium nomine scythim in honorem apostolorū principis construxit. Ibiq; monachorum multitudinem congregauit: quibus et deo seruicens laudabiliter profuit. Et in christo quiescendo miraculorum gloria clarens ibidem sepulturam accepit. Litus festum colitur nonis septembribus.

De sancto Victorino episcopo et martyre. Cap. xxix.